

mer, de plànyer, etc. i s'adjunta a un adverbial (o adverbial), no ho és almenys en la circumstància representada per aquest adverbial. Són ben de plànyer les dones que han perdut el seu marit. - La Maria, rai, que és rica; la Joana, és de plànyer, que ha quedat pobre i amb quatre fills! Ja hi ha haurà noies per a ballar? - Noies, rai, no en rhomearan; el que rhomearà seran ganes de ballar.